(مقالۀ پژوهشی)

اثربخشی آموزش هوش اخلاقی برعملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری

دکتر یاسر رضاپور میرصالح[1*]، طاهره خردمند[2]، سمیه شاهدی[3]

1.گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اردکان
2.گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی اردکان
3.گروه مشاوره، دانشگده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی

(تاریخ دریافت: 95/10/15، تاریخ پذیرش:95/12/11)

چکیده

زمینه: تربیت هوش اخلاقی، یکی از مؤلفه‌های مهم تربیت کودک است که می‌تواند به رشد فردی و اجتماعی کودکان کمک کند. هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش هوش اخلاقی بر بهبود عملکرد اجتماعی و کاهش اختلالات رفتاری دانش‌آموزان پایه دوم ابتدایی بود.

روش: پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه‌آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود و جامعه آماری آن را تمامی دانش‌آموزان دختر پایه دوم دوره اول ابتدایی شهرستان اردکان در سال تحصیلی 94-1393 تشکیل می‌دادند. تعداد 36 نفر از این دانش‌آموزان به روش نمونه‌گیری در دسترس، انتخاب و با استفاده از گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه 18 نفر) قرار گرفتند. ابتدا هر دو گروه با استفاده از فهرست رفتاری کودک (CBCL) و مقیاس روابط اجتماعی (فرم معلم) مورد پیش‌آزمون قرار گرفتند. سپس گروه آزمایش در 11 جلسه آموزش هوش اخلاقی شرکت کردند، درحالی‌که گروه کنترل در فهرست انتظار قرار داده شد و آموزشی دریافت نکردند. پس از پایان جلسات از هر دو گروه پس‌آزمون گرفته شد. در نهایت، داده‌های جمع آوری شده با استفاده از تحلیل کواریانس چندراهه (مانکوا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین دو گروه کنترل و آزمایش در عملکرد رفتاری و روابط اجتماعی تفاوت معناداری وجود داشت و آموزش هوش اخلاقی بر بهبود عملکرد اجتماعی کودکان و کاهش اختلالات رفتاری آنها تاثیرگذار بوده است.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها حاکی از این است که با توجه به نیاز جامعه به فراگیری و رعایت اصول اخلاقی، آموزش هوش اخلاقی به کودکان می‌تواند یک روش مداخله‌ای مناسب جهت ارتقای عملکرد رفتاری و روابط اجتماعی آنها باشد.

کلید واژگان: *هوش اخلاقی، عملکرد اجتماعی، مشکلات رفتاری*

سرآغاز

اهمیت روابط اجتماعی بر کسی پوشیده نیست. روابط اجتماعی ارتباط بین دو نفر و بیشتر یا بین چند گروه را بیان می‌کند. این روابط می‌توانند به صورت تفاهم، همکاری و دوستی باشد و یا به صورت تضاد و کشمکش و بی‌تفاوتی و همزیستی باشد. انسان به واسطه عضویت در جامعه ناگزیر از برقراری رابطه با سایر هم‌نوعان و محیط اطراف برای رفع نیازهای خود است (1). روابط اجتماعی از جمله مهمترین عوامل موفقیت افراد در دنیای امروز محسوب می‌شود. کلمه روابط اجتماعی یک واژه فراگیر است که شامل سیاست اجتماعی و مدیریت اجتماعی است که هر دو با زمینه‌های علوم سیاسی و علوم اقتصادی پیوند نزدیکی دارند. روابط اجتماعی به احساس وابستگی میان انسان‌ها و به احساس تعهد در زندگی جمعی جامعه‌ای که اعضایش یکپارچه شده‌اند، مربوط است (2).

انسان به عنوان یک موجود اجتماعی از همان بدو تولد گرایشات اجتماعی از خود نشان می‌دهد. نیاز به کسب امنیت و حمایت، نشانه‌ای از نیازمندی فرد به عوامل بیرونی و برقراری رابطه با این عوامل است. روانشناسان لبخند اجتماعی که در ماه‌های اولیه بعد از تولد در نوزادان دیده می‌شود را به عنوان اولین

* نویسنده مسؤول: نشانی الکترونیکی: y.rezapour @ ardakan.ac.ir

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

ارتباطات کودک با محیط اجتماعی خویش محسوب می‌کنند و کارکرد آن را برقراری یک ارتباط ساده با اجتماع می‌دانند (3). کودکان در حدود 4-5 سالگی توجه خاصی به همسالان خود پیدا می‌کنند و تمایل به رابطه بیشتر با آنها دارند، این تمایلات رفته رفته افزایش می‌یابد تا اینکه در نوجوانی، فرد گرایش به گروه‌های اجتماعی را بسیار مهم قلمداد می‌کند، به طوری که مشخصه دوران نوجوانی تمایل زیاد افراد برای برقراری روابط اجتماعی است. نوجوان با عضویت در گروه‌های مختلف رفتارهای اجتماعی را می‌آموزد و در سنین بعدی فرد با انتخاب شغل، ادامه تحصیل و انتخاب همسر رفتارهای گسترده‌تر اجتماعی پیدا می‌کند و تعاملات اجتماعی خود را بر اساس نقش‌هایی که در اجتماع برعهده می‌گیرد و نوع تعاملاتی که با دیگران دارد، ادامه می‌دهد (4). با این وجود، عملکرد اجتماعی[1] در کودکان از اهمیت بیشتری برخوردار است، زیرا اساس شکل‌گیری مهارت‌های اجتماعی فرد در دوران کودکی پایه‌گذاری می‌شود. بنابراین پرورش مهارت‌های اجتماعی در دوران کودکی از ضرورت زیادی برخوردار است و موکول کردن آن به آینده و دوران بزرگسالی ممکن است تغییر آن را بسیار سخت‌تر کند (5).

با این وجود، در کنار عملکرد اجتماعی، عملکرد رفتاری[2] یک کودک نیز باید در سطح مطلوبی باشد تا بتواند سلامت روان و سطح موفقیت خود در دستیابی به اهداف زندگیش را بالا ببرد. عملکرد رفتاری به عکس‌العمل‌های کودک در موقعیت‌های مختلف فردی، اجتماعی، مدرسه و خانوادگی گفته می‌شود که می‌تواند تحت عنوان کلی عملکردهای هیجانی، شناختی و رفتاری شناخته می‌شود و در صورتی که کودک در این موارد دچار مشکل شود، ممکن است نتواند به موفقیت‌های تحصیلی و اجتماعی خوبی دست پیدا کند (6). مشکلات رفتاری[3] به وضعیتی اطلاق می‌شود که پاسخ‌های هیجانی، شناختی و رفتاری دانش‌آموز در مدرسه با هنجارهای سنی و اجتماعی فرد تفاوت داشته باشد. این مشکلات می‌توانند بر عملکرد تحصیلی، اجتماعی و سازگاری فرد با محیط تأثیر منفی بگذارند (7). اغلب کودکان و نوجوانانی که دارای مشکلات رفتاری هستند، هیجانات منفی[4] زیادی دارند و با دیگران بدرفتاری می‌کنند، به طوری که در بیشتر موارد، معلمان و همکلاسی‌ها، آنان را طرد می‌کنند و در نتیجه فرصت‌های آموزشی و رشد تربیتی آنها کاهش می‌یابد (8). علاوه بر این، طرد شدن اجتماعی این کودکان باعث می‌شود آنها در معرض رفتارهای ضداجتماعی و بزهکاری قرار بگیرند، و معمولا با افرادی دوست شوند که آنها نیز عملکرد رفتاری خوبی ندارند و تحت تأثیر گروه‌های اجتماعی نامناسب، به سمت رفتارهای پرخطر بروند (9). برعکس، عملکرد رفتاری مناسب کودک می‌تواند منجر به پذیرش بیشتر کودک در گروه های اجتماعی و مدرسه شود و موفقیت تحصیلی و اجتماعی بیشتری به همراه داشته باشد (10).

عوامل مختلفی بر عملکرد رفتاری و اجتماعی کودکان تأثیر می‌گذارند. بسیاری از کودکانی که مشکلات رفتاری و اجتماعی دارند، در واقع معیارهای رفتاری و اجتماعی درست را نمی‌دانند و ذهن آنها در قضاوت اخلاقی[5] و تمایز خوب و بد از هم ناتوان است (11). اصول اخلاقی[6] یکی از این معیارهایی است که کودکان دارای عملکرد رفتاری و اجتماعی نامناسب در شناسایی آن مشکل دارند، بنابراین هوش اخلاقی[7] به عنوان توانایی کودک در تشخیص معیارهای اخلاقی درست و نادرست از هم می‌تواند احتمالا در کاهش مشکلات رفتاری و اجتماعی کودکان مثمر ثمر واقع شود (12).

هوش اخلاقی را به عنوان توانایی تشخیص مسایل خوب از مسایل بد، تعریف کرده‌اند. این بدین معنی است که فرد یک رشته عقاید عمیق اخلاقی داشته باشد و در هر شرایطی براساس درستی و صداقت رفتار کند (13). هوش اخلاقی، یک مهارت مهم برای هر فردی است، زیرا فرد را به انجام کارهای ارزشمند هدایت می‌کند. هوش اخلاقی بر معنای زندگی، انگیزه، دیدگاه و ارزش‌های هر فرد تأثیر دارد (15). هوش اخلاقی نسبت به هوش اجتماعی، هوش هیجانی و شناختی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. با این حال این توانایی، تأثیر زیادی در بهبود بخشیدن به یادگیری و رفتار دارد (14). فرد اخلاقی را شخصی است که به کرامت انسان‌ها احترام می‌گذارد، نگران رفاه دیگران است، علاقه‌های شخصی خود را با مسولیت‌های اجتماعی یکپارچه می‌کند، در انتخاب‌های خود اخلاق را مدنظر قرار داده و به دنبال آرامش برای همه است (15). برخی از پژوهش‌های

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

تعلیم و تربیت نشان داده‌اند کودکانی که به هردلیلی نتوانسته‌اند هوش اخلاقی به دست آورند در معرض خطرهای جدی قرار دارند که به دلیل وجدان متزلزل، ضعف در مهار کردن امیال و تکانه‌ها، رشدنیافتگی حساسیت‌های اخلاقی و باورهایی که به طور نادرستی هدایت شده‌اند، امکان دارد در آینده آنان را به شخصیت‌های نابهنجار و ناموفق تبدیل کند (16-17). هوش اخلاقی با نوع دوستی (18) و سرمایه اجتماعی (19) ارتباط دارد و می‌تواند این دو مؤلفه را در افراد ارتقاء دهد. همچنین رفتارهای فضیلت گرایانه اخلاقی در کاهش جرم و جنایت و به نوعی ارتقاء سطح امنیت عمومی نقش دارد (20).

هوش اخلاقی شامل یک پیوستار است که از هوش اخلاقی سطح ابتدایی (یعنی رفتار اخلاقی افراد براساس اجتناب از تنبیه و کسب پاداش) شروع می‌شود و تا مرحله 6 (که رفتار براساس ارزش‌های درونی شده شخص است) ادامه می‌یابد. به عبارتی افرادی که از هوش اخلاقی پایین‌تری در این پیوستار برخوردارند از توانایی تشخیص درست از نادرست کمتری برخوردارند (21). به عقیده صاحب نظران، هوش اخلاقی دارای 4 بعد است که عبارتند از: الف) درستکاری (صداقت)[8]: صداقت همان هماهنگی بین آنچه باور داریم و آنچه عمل می‌کنیم، است. در پرتوی صداقت است که رفتار فرد منطبق با اصول اساسی زندگی پیش می‌رود، ب) مسئولیت پذیری[9]: کسی که بر اساس اصول اخلاقی رفتار می‌کند، مسولیت آنچه انجام می‌دهد، را تمام وکمال می‌پذیرد، ج) دلسوزی[10]: اعتقاد به اینکه ما در برابر مراقبت کردن از دیگران مسوولیم. اگر ما از آنان مراقبت کنیم آنها نیز در زمانی که ما به کمک نیاز داشته باشیم از ما حمایت می‌کنند، د) بخشش[11]: توانایی تحمل اشتباهات دیگران و پذیرش نقاط ضعف خود. اگر نتوان در برخورد با دیگران آنها را بخشید و به صورت منعطفی برخورد کرد، به طور حتم در برقراری رابطه با افراد مشکل ایجاد خواهد شد (22).

خوشبختانه هوش اخلاقی یک مهارت اکتسابی است که می‌توان آن را از طریق تعامل بین محیط و فرد آموزش داد و جنبه وراثت تاثیر زیادی در آن ندارد. بهترین زمان برای آموزش این مهارت به اشخاص از زمان تولد تا نوجوانی است که ارزش‌های کودکان در حال شکل‌گیری است. والدین می‌توانند با یاد دادن شایستگی‌های اخلاقی[12] نظیر خویشتنداری، بردباری، انصاف، همدلی، گذشت (بخشش) و سایر صفات مناسب، کودکان را به لحاظ اخلاقی پرورش دهند، البته آنچه به نظر می‌رسد که در نخستین مرحله باید صورت بگیرد آموزش ارزش‌های اخلاقی[13] به کودکان و تاکید بر انجام آنها توسط خود والدین و کودک است (22).

از طرفی دیگر، آموزش و پرورش به عنوان مهمترین نهاد اجتماعی برای پرورش هوش اخلاقی کودکان تعریف شده است. به همین دلیل، متخصصان معتقدند که آموزش اخلاقیات باید از مدارس آغاز شود (19). نقش معلمان در مدارس ایجاد یک فضای مناسب است (23). معلمان نمونه‌های الهام‌بخش پرورش و رشد اخلاقی[14] برای دانش آموزان خود هستند. بدین منظور معلمین نیاز دارند دانش و صلاحیت کسب کنند تا بتوانند اخلاقیات را در دیگران تقویت کنند. رهبران آموزشی و مدیران می‌توانند با رفتار خود نمونه‌ی صحیحی از رعایت اخلاقیات را برای همکاران، معلمان، کادر آموزشی خود، والدین، دانش‌آموزان و دیگران فراهم آورند (19). نتایج مطالعات نیز نشان می‌دهند اخلاق آموزشی معلمان با عدالت آموزشی و پویایی آموزشی ارتباط معنی داری دارد (24).

متخصصان تعلیم و تربیت بیان می‌کنند که مدارس باید تعریف و آموزش ارزش‌های اخلاقی جهانی را به عنوان بخشی از برنامه آموزشی خود مدنظر قرار دهند (15). این متخصصان توصیه می‌کنند که هوش اخلاقی با تجزیه آن به سه مولفه شناختی، عاطفی و رفتاری به دانش آموزان آموزش داده شود (19). مولفه شناختی به منظور ایجاد درک و بوجود آوردن هوش اخلاقی، از طریق آموزش موارد درست و نادرست به کودکان و ارایه برنامه‌های عملی از فضایل اخلاقی، و تمرینات اخلاقی برای حل مسایل به صورت اخلاقی بوجود می‌آید. دامنه عاطفی هوش اخلاقی را می‌توان از طریق آموزش نحوه پاسخ‌دهی به موقعیتی که یک دوراهی اخلاقی محسوب می‌شود و همچنین از طریق آموزش نحوه گسترش یک مجموعه از ارزش‌ها، رشد داد. و در نهایت مولفه رفتاری به تنظیم اهداف، و طرح‌ریزی اقدامات و پایداری بر اقدام اشاره دارد (19).

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

علی‌رغم اهمیت آموزش هوش اخلاقی در مدارس، در کشور ما این مهم مورد غفلت قرار گرفته و مطالعات بسیار محدودی در این زمینه صورت گرفته است (25). همچنین برنامه آموزشی مدونی در این زمینه از سوی سازمان آموزش و پرورش ارائه نشده است. با توجه به پیچیده‌تر شدن و انحراف ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی در جامعه امروز و در نتیجه ایجاد مشکلات رفتاری و اجتماعی در کودکان، آموزش مفاهیم هوش اخلاقی شاید بتواند به کودکان در ارتقاء عملکرد رفتاری و اجتماعی‌شان کمک کند. به همین منظور، پژوهش حاضر به منظور بررسی اثربخشی آموزش هوش اخلاقی بر عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری دانش‌آموزان پایه دوم ابتدایی انجام شد.

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش‌آموزان دختر پایه دوم دوره اول ابتدایی شهرستان اردکان در سال تحصیلی 94-1393 تشکیل می‌دادند. دانش آموزان پایه دوم به این علت برای شرکت در پژوهش انتخاب شدند که اساس شکل‌گیری مفاهیم اخلاقی در دوره کودکی است و هر چه سن دانش آموزان پایین‌تر می‌بود، امکان داشت آموزش هوش اخلاقی اثربیشتری داشته باشد (12). البته دانش آموزان سال پایه اول به این دلیل انتخاب نشدند که ممکن بود ناآشنایی با فضای مدرسه و آموزش در یادگیری آن ها تاثیر گذار باشد. از بین این دانش‌آموزان، 36 نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و بطور تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند (هر گروه 18 نفر). وضعیت تحصیلی، درآمد ماهانه خانواده و تحصیلات والدین در شرکت کنندگان گروه کنترل و آزمایش در جدول 1 نشان می‌دهد که دو گروه از لحاظ این متغیرها تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند. فقط از لحاظ سطح تحصیلات والدین، گروه کنترل کمی در وضعیت پایین‌تری نسبت به گروه آزمایش قرار داشت.

جدول 1: فراوانی وضعیت تحصیلی، درآمد ماهانه خانواده و تحصیلات والدین در شرکت کنندگان گروه کنترل و آزمایش

متغیر	طبقات	گروه آزمایش		گروه کنترل		متغیر	طبقات	گروه آزمایش		گروه کنترل	
		فراوانی	درصد	فراوانی	درصد			فراوانی	درصد	فراوانی	درصد
وضعیت تحصیلی	قابل قبول	2	11/11	3	16/67	درآمد ماهانه	کمتر از 1میلیون	1	5/55	1	5/55
	خوب	8	44/44	9	50		بین 1الی 2میلیون	12	61/11	10	55/55
	خیلی خوب	8	44/44	6	33/33		بالاتر از 2 میلیون	5	38/89	7	38/89
تحصیلات مادر	ابتدایی و بی سواد	4	22/22	6	33/33	تحصیلات پدر	ابتدایی و بی سواد	3	16/67	4	22/22
	راهنمایی و سیکل	1	5/55	2	11/11		راهنمایی و سیکل	4	22/22	9	50
	دبیرستان و دیپلم	10	55/55	7	38/89		دبیرستان و دیپلم	4	22/22	4	22/22
	فوق دیپلم	1	5/55	2	11/11		فوق دیپلم	1	5/55	0	0
	لیسانس	2	11/11	1	5/55		لیسانس	6	33/33	1	5/55
	ارشد و بالاتر	0	0	0	0		ارشد و بالاتر	0	0	0	0

در این پژوهش برای سنجش متغیرهای وابسته از ابزار های زیر استفاده شد:

الف) مقیاس شایستگی اجتماعی[15]: این پرسشنامه ابتدا در سال 1972 در دو فرم 73 و 64 گویه‌ای طراحی (26)، و سپس فرم کوتاه 44 گویه‌ای آن برای دانش‌آموزان دوره ابتدایی تنظیم شد (27). فرم کوتاه این مقیاس در یک مقیاس 5 درجه‌ای لیکرت از 1 (هرگز) تا 5 (همیشه) نمره‌گذاری می‌شود. نمره بالا در این آزمون نشان‌دهنده توانایی خوب کودک در برقراری روابط اجتماعی، و نمره پایین نشان‌دهنده عدم مهارت در برقراری

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

روابط اجتماعی کودک می‌باشد. نتایج تحلیلی عاملی مقیاس نشان داد که این پرسشنامه از دو عامل همکاری-تسلیم در مقابل خشم – مخالفت و تمایل – مشارکت در مقابل سردی-کناره گیری تشکیل شده است (27). به منظور بررسی پایایی مقیاس، همبستگی بین نمرات معلمان در چهار دوره زمانی متفاوت ارزیابی دانش‌آموزان با استفاده از این پرسشنامه محاسبه شد (از 0/71 تا 0/82) که معنی‌دار محسوب می‌شود ($p<0/05$). نمرات این پرسشنامه با قضاوت‌های معلم در مورد رفتار کودک همسو بود (26). آلفای کرونباخ این پرسشنامه در پژوهش حاضر 0/89 بدست آمد.

ب) فهرست رفتاری کودک[16](CBCL): این پرسشنامه برای سنجش چگونگی سازگاری کودک با محیط ساخته شده است و توسط والدین یا فردی که سرپرستی کودکی را بر عهده دارد و از کودک مراقبت می‌کند، بر اساس وضعیت کودک در 6 ماهه گذشته، تکمیل می‌شود (28). این مقیاس دارای 120 ماده است که هر ماده به صورت 0 (نادرست)، 1 (تاحدی یا گاهی درست) و 2 (کاملا یا غالبا درست) نمره گذاری می‌شود. این فهرست شامل 2 بخش است، بخش اول (12 سؤال) مربوط به صلاحیت کودک در زمینه‌های مختلف نظیر فعالیت‌ها و روابط اجتماعی و پیشرفت تحصیلی و بخش دوم (113 سؤال) مربوط به مشکلات عاطفی- رفتاری است. این مقیاس بر اساس اختلالات DSM_IV_IR تنظیم شده است و شامل زیرمقیاس‌های زیر می‌باشد: مشکلات اضطراب/ افسردگی، گوشه‌گیری/ افسردگی شکایات جسمانی، مشکلات اجتماعی، مشکلات تفکر، مشکلات توجه، رفتار قانون شکنی، رفتار پرخاشگرانه، سایر مشکلات، برونی سازی و درونی سازی. در پژوهش حاضر فقط از نمرات بخش اول پرسشنامه، برای سنجش مشکلات رفتاری، استفاده شد (28). نسخه فارسی این مقیاس ترجمه و در نمونه ایرانی هنجاریابی شده است (34). در بررسی روایی ملاکی این مقیاس با استفاده از فرم والد پرسشنامه علائم مرضی کودکان، همبستگی میان دو مقیاس بین 0/06 (اضطراب/افسردگی) تا 0/26 (مشکلات توجه) بدست آمد. اعتبار بازآزمایی این مقیاس در گروه‌های سنی مختلف بین 0/38 (مشکلات تفکر) تا 0/97 (برونی سازی) بدست آمد. بررسی پایایی توافق بین نمره گذاران در فرم معلم بین 0/36 تا 0/59 بدست آمد (29).

روش اجرای پژوهش بدین صورت بود که پس از جایگزینی افراد در گروه های کنترل و آزمایش، گروه آزمایش 11 جلسه دو ساعته (هر هفته دو جلسه) در جلسات آموزش هوش اخلاقی شرکت کردند و گروه کنترل در نوبت انتظار قرار گرفتند. معلمان هر دو گروه یکبار قبل و یکبار بعد از اجرای آزمایش، به مقیاس شایستگی اجتماعی (26) و فهرست رفتاری کودک (CBCL) پاسخ دادند. محتوای آموزشی جلسات با الگوگیری از پیشینه پژوهشی انجام شده در رابطه با هوش اخلاقی (13، 30) تهیه شد که در جدول 2 آورده شده است. در نهایت، داده‌های جمع آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل کوورایانس چندراهه (مانکوا) تحلیل شدند.

جدول 2: محتوای جلسات آموزشی هوش اخلاقی

جلسه	عنوان	محتوا و فنون و شرح جلسه
جلسه اول	معارفه	محتوا و فنون: مشخص کردن هدف گروه و معرفی برنامه آموزشی پیش رو، بررسی قوانین گروه، تأکید بر مشارکت همه در بحث‌های کلاسی. شرح: ذکر مثالی از یک دانش آموز با اخلاق و یک دانش آموز بی اخلاق و بررسی تفاوت‌های آن‌ها، ترغیب دانش آموزان در توصیف افراد با اخلاقی که می‌شناسند، بررسی نظرات دانش آموزان
جلسه دوم	احترام	محتوا و فنون: تعریف فضیلت احترام و ضرورت پرداختن به آن، پیامدهای فقدان احترام در جامعه، تاکید بر قانون طلایی"با دیگران طوری رفتار کن که دوست داری با خودت رفتار شود"، ارزیابی و تفسیر شیوه‌های بی‌احترامی، ارزیابی نگرش فردی در مورد اختلاف نظر در روابط و منجر شدن به بی احترامی. شرح: ذکر مثالی از یک رفتار احترام آمیز و یک رفتار بی احترامی، پرسش این سوال کلیدی که امروز چه رفتارهای حاکی از احترام یا بی‌احترامی داشتم. ضرورت احترام به والدین و بزرگترها، بحث در مورد پیامدهای احترام به والدین و بزرگترها، توصیف جملات و کلمات احترام آمیزی که توسط یک بچه در ارتباط با اطرافیان به کاربرده می‌شود
جلسه سوم	مهربانی	محتوا و فنون: تعریف مهربانی، مصادیق مهربانی در روابط بین فردی، پیامدهای فقدان مهربانی در روابط بین فردی، بحران عدم مهربانی و زوال نزاکت و مراحل ایجاد آن. شناسایی خطاهای شناختی موثر بر نامهربانی در روابط بین فردی و مقابله با آنها. شرح: شناسایی و ثبت رفتارهای مهربانانه و غیرمهربانانه‌ای که در طول هفته با همکلاسی خود داشته‌اند. شناسایی رفتارهای غیرمهربانانه‌ای که باهمکلاسی خود داشتند، بحث در مورد پیامدهای مثبت رفتارهای مهربانانه و پیامدهای منفی رفتارهای غیرمهربانانه، بررسی افکاری که منجر به نامهربانی با همکلاسی می‌شوند

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

جلسه چهارم	همدلی	محتوا و فنون: آشنایی با تعریف همدلی، اهمیت وضرورت همدلی و تاثیر آن بر روابط بین فردی، بیان مصادیق همدلی در رابطه، ارزیابی وتغییر شیوه های حاکی از عدم همدلی، آموزش گوش دادن فعال. شرح: ذکر یک مثالی از تفسیر اشتباه از روی ظاهر یک رفتار، ذکر مثال‌هایی از رفتارهای همدلانه، تأکید بر گوش کردن درست به صحبت‌های اطرافیان، سعی دردرک شرایط و وضعیت زندگی دوستان و تفسیر رفتارهای دوستان با درنظر گرفتن این شرایط
جلسه پنجم	وجدان(مسؤلیت ...)	محتوا و فنون: ارایه تعریف، اهمیت و ضرورت فضیلت وجدان و تاثیر آن بر روابط بین فردی، آشنایی با مصادیق وجدان در زندگی، آشنایی باپیامدهای قضاوتهای غیروجدانی. شرح: مثال هایی از رفتارهای یک فرد باوجدان و بی وجدان، بررسی اینکه آیا شخص خواسته‌های منصفانه‌ای از همکلاسیش دارد و چه رفتارهای وجدان‌مدارانه‌ای درقبال همکلاسیش دارد. مسئولیت پذیری در قبال رفتارهای خود و دیگران، ذکر مثال هایی از عذاب وجدان و گوش دادن به صدای وجدان خود
جلسه ششم	خویشتنداری	محتوا و فنون: آشنایی با تعریف، اهمیت و ضرورت خویشتنداری و تاثیر آن بر روابط، آشنایی بامصادیق خویشتنداری در زندگی، توضیح و شناسایی رفتارهای خویشتنمدارانه، آشنایی بافوایدخویشتنداری در زندگی، بیان روشهای ایستادگی دربرابروسوسه ها. شرح: ذکر مثال هایی از کنترل خود در مواجهه با رویدادها، تأکید بر آرامش و انجام تمرینات بدنی آرامش زا، کنترل خشم و هیجان، بررسی پیامدهای کنترل خود در ارتباط با دوستان، تأکید بر صحبت با خود (خودگویی) برای ایجاد خودکنترلی در مواجهه با موقعیت ها
جلسه هفتم	انصاف	محتوا و فنون: آشنایی باتعریف،اهمیت وضرورت فضیلت انصاف در زندگی وتاثیرات آن،معرفی مصادیق انصاف درزندگی وروشهای ایجاد وتقویت آن. اجراوآموزش فن تصویرسازی مثبت راجع به خاطرات و رفتارهای مثبت همکلاسی، تمرین مقابله با پیشداوری،تمرین احترام به تفاوتها. شرح: ذکر مثال هایی از رفتارهای منصفانه و غیرمنصفانه، ثبت انجام رفتارمنصفانه درقبال همکلاسی درطول هفته،ارزیابی اینکه قضاوتهای فرد دربرابررفتار دیگران تاچه حدمنصفانه بوده. ارزیابی اینکه چه نشانه‌ای ازرفتارفردحاکی ازانصاف اوست. ذکر مثال هایی از قضاوت اشتباه در قبال دیگران، و بررسی رفتارهای منصفانه همکلاسی‌ها در قبال خود
جلسه هشتم	بردباری	محتوا و فنون: آشنایی باتعریف،اهمیت وضرورت وتاثیرات فضیلت بردباری در روابط، بیان مصادیق بردباری، مقایسه افراد منفعل، پرخاشگر و قاطع، بررسی عکس‌العمل افرادد موقعیتهای خشم‌برانگیز، بیان ویژگی افرادماهر درکنترل خشم. آموزش مهارتهای کنترل خشم، عدم انتقاد از شخصیت به جای انتقاد از رفتار. شرح: ثبت انجام رفتارهای بردبارانه درطول هفته. شناسایی علل خشم، ثبت نوع عکس العمل درموقعیت خشم‌برانگیز. یاداوری خاطراتی از کنترل خشم، به تعویق انداختن نیازهای زودگذر و آنی برای دستیابی به نیازهای طولانی مدت، بررسی ویژگی‌های شخصیت‌های تکانه‌ای و پیامدهای منفی رفتارهای آن‌ها، تشخیص موقعیت‌هایی که فردبایددرآن صبر کند
جلسه نهم	صداقت و درستکاری	محتوا و فنون: تعریف درستکاری و اهمیت آن در رفتارهای فرد، بیان مصادیق راستگویی و دروغ گویی، پرهیز از دروغ گویی و پیامدهای منفی آن، بررسی دلایل دروغ گویی های مصلحت طلبانه، انجام کارهای درست حتی در موقعیت هایی که نفع شخص در آن نباشد. شرح: ذکر مثال هایی که در آن فرد بدون درنظر داشتن منفعت شخصی، کار درست را انجام داده است، ثبت دروغ های مصلحتی دانش آموز در طول هفته و بررسی نحوه برخورد صادقانه با آن موقعیت ها، بررسی رفتارهای درستکارانه دانش آموز در هفته گذشته، بررسی رفتارهای نادرست دانش آموز در هفته گذشته و پیامدهای مثبت و منفی هر کدام از آن هاک
جلسه دهم	بخشش	محتوا و فنون: تعریف مصادیق بخشش، بررسی پیامدهای مثبت آن، بررسی نقش بخشش در جلوگیری از تشدید مشکلات، و بخشش در هنگام موقعیت برتر و احساس برتری هنگام بخشش. شرح: بررسی مثال هایی که دانش آموز در آن بخشش داشته است، بررسی پیامدهای رفتاری یک موقعیت که دانش آموز در آن بخشش نداشته است، بررسی بخشش به عنوان یک عمل جوانمردانه در قبال کوچکترها
جلسه یازدهم	خلاصه و نتیجه	محتوا و فنون: تشخیص موارد به کارگیری هوش اخلاقی، روشهای ایجادوتقویت فضیلتهای نامبرده، تقدیروتشکر از دانش آموزان به سبب حضوردر جلسات آموزشی، مرورکلیه جلسات به همراه تبادل‌نظروبحث گروهی، چگونگی تداوم مواردیادگرفته شده درزندگی فردی واجتماعی و انتقال آن به دوستان و خانواده. شرح: بحث در مورد چگونگی تشخیص موقعیت هایی که فرد باید اخلاقی با آن ها برخورد کند، پرسشهای چرخشی از اعضاوگرفتن بازخورد، رفع ابهام اعضا درموردفرایندیادگیری، بیان احساسات اعضا و تجربه آنها ازحضور درجلسات، بررسی تاثیر آموزش‌ها.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار دو گروه کنترل و آزمایش در دو متغیر عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری به تفکیک مراحل پیش آزمون و پس آزمون در جدول 3 آورده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود، نمرات عملکرد اجتماعی آزمودنی‌های گروه آزمایش در مرحله پس آزمون نسبت به مرحله پیش آزمون بیشتر شده است، همچنین نمرات پس آزمون مشکلات رفتاری نیز در مرحله پس آزمون در شرکت کنندگان گروه آزمایش کاهش یافته است. این درحالی است که نمرات گروه کنترل در مرحله پیش آزمون و پس آزمون تغییر چندانی نسبت به یکدیگر نکرده است.

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

جدول 3: میانگین و انحراف معیار نمره‌های گروه آزمایش و کنترل در پیش آزمون و پس آزمون

متغیر	آماره	گروه کنترل		گروه آزمایش	
		پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون
عملکرد اجتماعی	میانگین	154/666	152/555	153/611	168/055
	انحراف معیار	40/056	39/481	36/413	32/712
مشکلات رفتاری	میانگین	52/055	64/388	53/222	46/833
	انحراف معیار	24/855	23/682	32/446	25/219

برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از روش تحلیل کواریانس چندراهه (مانکووا) استفاده شد. آزمون مانکووا جزء آزمون‌های پارامتریک بوده و انجام آن مستلزم داشتن پیش فرض تساوی واریانس‌های دو گروه، توزیع نرمال داده‌ها در جامعه، و همگنی شیب رگرسیون داده‌ها است. نتایج تحلیل داده‌ها نشان داد که تمامی این پیش فرض‌ها تأیید شده است. به علت تعداد زیاد جداول، به جزئیات این آزمون ها در این بخش اشاره نشد.

جدول 4: نتایج تحلیل مانکوا برای مقایسه نمرات پس آزمون عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری گروه‌های آزمایش و کنترل با کنترل پیش آزمون

نام آزمون	مقدار	F	معنی داری	مجذور اتا
آزمون اثر پیلایی	0/553	19/153	0/0001	0/553
آزمون لامبدای ویلکز	0/447	19/153	0/0001	0/553
آزمون اثر هتلینگ	1/236	19/153	0/0001	0/553
آزمون بزرگترین ریشه روی	1/236	19/153	0/0001	0/553

نتایج آزمون مانکووا برای مقایسه نمرات پس آزمون عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری در آزمودنی های گروه آزمایش و کنترل در جدول 4 آورده شده است. همان طور که مشاهده می‌شود مقادیر F همگی معنی‌دار هستند. به عبارت دیگر، با کنترل پیش آزمون، نمرات عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری در مرحله پس آزمون در آزمودنی‌های گروه آزمایش به طور معنی‌داری متفاوت از نمرات آزمودنی‌های گروه کنترل شده است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که آموزش هوش اخلاقی به طور معنی‌داری موجب تغییر نمره عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری در مرحله پس آزمون در آزمودنی‌های گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است. با توجه به معنی‌دار شدن مقدار F در آزمون مانکووا، برای مشخص شدن اینکه نمرات کدامیک از متغیرهای عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری در مرحله پس آزمون تغییر کرده است، از تحلیل کوواریانس در متن مانکووا استفاده شد که نتایج آن در جدول 5 آورده شده است.

جدول 5: نتایج تحلیل کواریانس در متن مانکووا روی نمرات پس آزمون متغیرهای عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری

اثر	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معنی داری	اندازه اثر
گروه	عملکرد اجتماعی	1857/896	32	1857/896	24/855	0/0001	0/437
	مشکلات رفتاری	3063/585	32	3063/585	26/610	0/0001	0/454

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

همان‌طورکه در جدول 5 مشاهده می‌شود، تمامی مقادیر F در این جدول نیز معنی‌دار هستند و نشان می‌دهند نمرات آزمودنی های گروه آزمایش در هر دو متغیر عملکرد اجتماعی و مشکلات رفتاری در مرحله پس آزمون نسبت به آزمودنی‌های گروه کنترل تغییر کرده است. با توجه به افزایش نمره‌های آزمودنی‌های گروه آزمایش در پس آزمون عملکرد اجتماعی می‌توان گفت که آموزش هوش اخلاقی به طور معنی‌داری منجر به افزایش عملکرد اجتماعی آزمودنی‌های گروه آزمایش شده است و با توجه به کاهش نمره‌های آزمودنی‌های گروه آزمایش در پس آزمون مشکلات رفتاری می‌توان گفت که آموزش هوش اخلاقی به طور معنی‌داری منجر به کاهش مشکلات رفتاری آزمودنی‌های گروه آزمایش شده است. بنابراین هر دو فرضیه پژوهش حاضر تأیید می‌شوند. مقادیر اندازه اثر در تحلیل کوواریانس در متن مانکووا نشان می‌دهد که آموزش هوش اخلاقی 43/7 درصد از افزایش عملکرد اجتماعی و 45/4 درصد از کاهش مشکلات جنسی را در گروه آزمایش تبیین می‌کند.

بحث

یافته‌های پژوهش حاکی از این بود که اثربخشی آموزش هوش اخلاقی معنی دار است و افزایش دانش و مهارت دانش آموزان در مفاهیم اخلاقی منجر به بهبود روابط اجتماعی و کاهش مشکلات رفتاری آن ها شده است. از آنجایی که مهارت‌های اجتماعی و عملکردهای رفتاری قابل یادگیری هستند و جنبه وراثت بر آنها تاثیر اندکی دارد، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که با داشتن الگوی مناسب و آموزش این مهارت‌ها به افراد، بخصوص کودکان که به شدت رفتار و عقاید آتی‌شان شکل‌پذیر است، می‌توان شیوه‌های رفتار صحیح را در آنها افزایش داد. این یافته همسو با نتایج مطالعات پیشین بود (33-31).

در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت کودکانی که دچار مشکلات رفتاری و اجتماعی هستند عمدتا از داشتن یک الگوی رفتاری مناسب و معیارهای اخلاقی صحیح بی‌بهره بوده‌اند (12) و نتوانسته‌اند شیوه رفتار صحیح و وجدانی را بیاموزند(34). اما در نتیجه فراهم شدن موقعیت‌های آموزشی مناسب، این قبیل کودکان می‌توانند الگوهای گذشته خود را کنار بگذارند، نقصان‌های خود را دراین زمینه تا حدودی برطرف کنند و خود را به سایر کودکان نزدیک کنند(35).

در جلسات آموزش هوش اخلاقی به فضیلت‌هایی مانند احترام، مهربانی، همدلی، خویشتن‌داری و انصاف، مسولیت‌پذیری، صداقت، بخشش و درستکاری پرداخته می‌شود و کودکان با لزوم این مهارت ها در ارتباط با دیگران آشنا می‌شوند. رعایت هریک از این فضایل خود به تنهایی سبب بهبود چشمگیر روابط اجتماعی افراد می‌شود، به عنوان مثال کسی که در روابط خود با سایرین مهربان، بخشنده، ملاحظه‌گر و مسولیت‌پذیر باشد و در روابط بین‌فردی خود جانب انصاف را رعایت کند، به سبب صداقت و خویشتن‌داری در جمع دوستان خود به عنوان فرد قابل اعتماد شناخته می‌شود و در نتیجه به لحاظ اجتماعی فرد مطلوبی برای دوستی و برقراری رابطه است و اشخاص زیادی پیرامون او جمع خواهند شد (36). چنین فردی به هنگام برقراری رابطه، به سبب موفقیت‌های قبلی خود در برقرار کردن روابط، با اعتماد به نفس پیش می‌رود، از تعامل با دیگران دوری نمی‌کند و با کمک دوستان خود می‌تواند مشکلاتش را حل کند و به لحاظ اجتماعی فرد موفقی باشد (12).

بسیاری از مشکلات کودکان در برقرای ارتباط یا مشکلات رفتاری به علت الگوهای رفتاری اشتباهی است که کودک از بزرگسالان اطرافیان خود یادگرفته است (37). رفتارهای متناقض والدین در مقابل کودکان ممکن است باعث شود آن ها در قضاوت های اخلاقی خود دچار مشکل شوند و نتوانند رفتارهای اخلاقی درست و غلط را از هم تشخیص دهند (38). آموزش هوش اخلاقی که عمدتا به شکل ارائه مثال ها و الگوهای نمادین درقالب یک داستان به کودک بیان می‌شود (12)، باعث می‌شود کودک بتواند الگوهای رفتاری را به تکرار در ذهن خود مورد ارزیابی قرار دهد و بتواند رفتارهای خوب و بد را در یک موقعیت از هم تمیز دهد (39، 12). به همین دلیل کودک می‌تواند مجددا الگوهای رفتاری که از والدین و اطرافیان به وی منتقل شده است را مورد بازبینی قرار دهد و درنتیجه عملکرد رفتاری خود را در موقعیت‌های مختلف فردی و

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

اجتماعی بر اساس این الگوهای جدید که شخصا بـه آن رسـیده است تغییر دهد.

از طرفی دیگر، آموزش هوش اخلاقـی بـا اسـتفاده از مثـال‌هـا، ایفای نقش و تمرین های عملی که کودک انجام می‌هـد باعـث می‌شود توانایی های شناختی کـودک در مواجهـه بـا مـشکلات فردی و بین‌فردی بالا رود و بتواند قبـل از انجـام یـک عکـس العمل رفتاری، قضاوت درستی نسبت به موقعیت چالشی پیش‌رو داشته باشد (39، 13). همچنین آموزش هـوش اخلاقـی موجـب می‌شود کودک پیامدهای آتی و درازمدت رفتارهای اخلاق‌مدارانه یا غیراخلاقی خود را تشخیص دهد و هنگامی که هیجانات او در ارتباط با همسالان برانگیخته می‌شود، بتواند پیامدهای رفتارهای تکانه‌ای خود را تشخیص دهد و قبل از انجـام آن‌هـا، هیجانـات خود را کنترل کرده و در نتیجه کنترل تکانه‌هـای هیجـانی در او افزایش پیدا کند (34).

آموزش شیوه همدلی و قرار دادن خود در موقعیت‌هـای مختلـف که جزئی از آموزش هوش اخلاقی است (12)، می‌توانـد تمـامی ابعاد دیگر هوش اخلاقی را در کـودک تحـت تـأثیر قـرار دهـد. همدلی موجب می‌شود کودک بتواند شرایط و موقعیـت دیگـران هنگام برخوردهـای نامناسـب آنهـا را درک کنـد، و در نتیجـه از لحاظ عاطفی نیز بتواند بیشتر رفتارهای خود را کنترل کند (40). در نتیجه آموزش هـوش اخلاقـی، هـم از جنبـه شـناختی، هـم رفتاری و عاطفی تغییراتی را در کـودک بـه وجـود مـی‌آورد کـه می‌تواند به پیامدهای بهتری در تعـاملات اجتمـاعی و موقعیـت های فردی خود دست یابد (32).

به طور کلی، یافته های این پژوهش نشان داد که آموزش هوش اخلاقی می‌تواند عملکرد اجتماعی دانش آموزان را بهبود بخـشد و از مشکلات رفتاری آن ها بکاهد. بنابراین پیشنهاد می‌شود بـا توجه به نیاز جامعه به فراگیری و رعایت اصول اخلاقی، آموزش هوش اخلاقی به کودکان به عنوان یک روش مداخله‌ای مناسب جهت ارتقای عملکرد رفتاری و روابط اجتمـاعی آن هـا بـه کـار رود. با این وجود، این پژوهش و پژوهش مشابه در زمینه آموزش هـوش اخلاقـی، دارای محـدودیت‌هـایی کلـی هـستند. اینکـه آموزش هوش اخلاقی از نظر شکل اجرا و گروه‌هایی کـه مـورد پژوهش قرار گرفتند و مدت زمان جلـسات، بـه صـور گونـاگونی اجرا شده است و به علت زیاد بـودن مؤلفـه‌هـای فرعـی هـوش اخلاقی، شاید آموزش کامل آنهـا در یـک دوره آموزشـی کوتـاه مدت امکان پذیر نباشد. با این وجود، در پژوهش حاضـر سـعی شده تمام مولفه‌های اصلی هوش اخلاقی پوشش داده شود، امـا این پژوهش نیز از این قاعده مستثنی نیست. بنـابراین پیـشنهاد می‌شود، پژوهش‌های طولی به صورت خط پایـه در یـک مـدت زمان طولانی اثربخشی هوش هیجانی را بـه طـور جـامع مـورد آزمایش قرار دهند. محـدودیت دیگـری کـه مخـتص پـژوهش حاضر بود این بود که بـه علـت محـدودیت در انتخـاب نمونـه، گروه‌ها از لحاظ متغیرهایی همچون وضعیت فرهنگی-اقتصادی، میزان مذهبی بودن و جو خـانوادگی همتاسـازی نـشده بودنـد و فقط به گمارش تصادفی کودکان به عنوانی ملاکی برای یکسان بودن گروه‌ها اکتفا شد. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هـای آتـی ایـن مهم را در نمونه‌گیری و همتاسازی گـروه‌هـا در نظـر گیرنـد. در نهایت اینکه به علت پایان یافتن سال تحصیلی و عدم دسترسی به نمونه‌ها، آزمون پیگیری انجام نشد تا تداوم اثربخشی آموزش هوش اخلاقی نیز مورد بررسی قرار گیـرد. بـه همـین دلیـل در تعمیم یافته‌های پژوهش بایستی این محدودیت را درنظر گرفت. در نهایت پیشنهاد می‌شود برای تعمیم بهتر یافته‌های پـژوهش، مطالعات مشابهی در پسران (پـژوهش حاضـر فقـط محـدود بـه دانش آموزان دختر بود)، گروه‌های سنی مختلف و همچنـین بـا متغیرهای وابسته دیگری مانند عملکرد تحصیلی و خانوادگی نیز صورت پذیرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته های این پژوهش می‌تـوان نتیجـه گرفـت کـه برای دست یابی به عملکرد اجتماعی و رفتاری بهتر در کـودک، بایستی هوش اخلاقـی خـصوصا در سـنین ابتـدایی مدرسـه بـه کودکان آموزش داده شود. تحقیقات نـشان داده‌انـد کـه میـزان هوش اخلاقی در افراد بـا سـطح تحـصیلات و حـضور آنهـا در محیط‌های آکادمیک همبـستگی معنـادار مثبتـی دارد. محققـین علت این مسئله را به این صورت بیان می‌کنند که فرد در طـول دوران تحـصیل خـود در محـیط‌هـای آموزشـی و در تعامـل بـا

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

همکلاسی‌ها و معلمین می‌آموزد که می‌بایست اصول اخلاقی را در امور روزانه خود رعایت کند، همچنین محیط‌های آموزشی یکی از وظایف خود را آموزش اخلاقیات به دانش‌آموزان می‌دانند (19). این مسئله نشان می‌دهد، در برنامه های آموزشی و درسی مدارس ایران نیز آموزش های هوش اخلاقی بایستی گنجانده شود و یا اینکه برنامه های اختصاصی تحت عنوان آموزش هوش اخلاقی برای مدارس یا پیش دبستانی ها اجباری شوند. این مهم زمانی قابل انجام است که مربیان مدارس و پیش دبستانی ها آموزش های ارائه مهارت‌های هوش اخلاقی را دیده باشند و مهمتر از آن، خود دارای سطح هوش اخلاقی بالایی باشند. دست اندرکاران نظام آموزش و پرورش نیز هنگام استخدام معلمان مدارس می‌توانند داشتن هوش اخلاقی را یکی از معیارهای ارزیابی توانایی های افراد در نظر بگیرند.

ملاحظه‌های اخلاقی

آگاهی بخشی به والدین کودکان در مورد محتوای برنامه های آموزشی و کسب رضایت از آن ها برای شرکت کودکشان در پژوهش حاضر انجام شد.

سپاسگزاری

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند که از تمام افرادی که در این پژوهش شرکت کردند تشکر و سپاسگذاری به عمل آورند.

واژه‌نامه

1. Social Performance	عملکرد اجتماعی
2. Behavioral performance	عملکرد رفتاری
3. behavioral problem	مشکلات رفتاری
4. Negative emotions	هیجانات منفی
5. Moral judgment	قضاوت اخلاقی
6. Moral principles	اصول اخلاقی
7. Moral intelligence	هوش اخلاقی
8. Rectitude	درستکاری
9. Responsibility	مسئولیت پذیری
10. Sympathetic	دلسوزی
11. Forgiveness	بخشش
12. Moral competences	شایستگی های اخلاقی
13. Moral values	ارزش های اخلاقی
14. Moral development	رشد اخلاقی
15. Social competence scale	مقیاس شایستگی اجتماعی
11. Child symptom inventory	فهرست رفتاری کودک

References:

1. Mahdizadeh T. (2013). Mutual influence of communication and social psychology. Mashhad: Imam Reza International University Press. Pp. 34-59. (In Persian).
2. Rifkin J. (1995). End of work: The decline of the global labor force and the dawn of the post-market era. Translated by: Mortezavi H. (2000). New York: Putnam. Pp. 68-89. (In Persian).
3. Weber DK. (1978). Economy and society. Translated by: Manouchehri A, Torabinehad M, Eamdzadeh M. (1995). Teharn: Samt. Pp. 98-115. (In Persian).
4. Crain W. (1980). Theories of development: Concepts and applications. Translated by: Khoeinehad GH, Rajaei A. (2015). Tehran: Roshd Press. Pp. 156-187. (In Persian).
5. Denham SA, Zahn-Waxler C, Cummings EM, Iannotti RJ. (1991). Social competence in young children's peer relations: Patterns of development and change. Child Psychiatry and Human Development; 22(1): 29-44.
6. Achenbach TM, Ruffle TM. (2000). The child behavior checklist and related forms for assessing behavioral/emotional problems and competencies. Pediatrics in Review; 21(8): 265-271.
7. Achenbach TM, McConaughy SH, Howell CT. (1987). Child/adolescent behavioral and emotional problems: implications of cross-informant correlations for situational specificity. Psychological bulletin; 101(2): 213-232.
8. O'Connor EE, Dearing E, Collins BA. (2011). Teacher-child relationship and behavior problem. American Educational Research Journal; 48(1):120-162.
9. Gardner M, Roth J, Brooks-Gunn J. (2011). Sports participation and juvenile delinquency: The role of the peer context

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

among adolescent boys and girls with varied histories of problem behavior. Sport, Exercise, and Performance Psychology; 1(5): 19-37.
10. Shields AM, Cicchetti D, Ryan RM. (1994). The development of emotional and behavioral self-regulation and social competence among maltreated school-age children. Development and Psychopathology; 6(01): 57-75.
11. Singh PK. (2011). A study of moral judgment of school children belonging to different socio-economic status and school backgrounds. International Multidisciplinary Research Journal; 1(6): 1-3.
12. Coles R. (1998). The moral intelligence of children. Family Court Review; 36(1): 90-95.
13. Borba M. (2005). The step-by-step plan to building moral intelligence. Nurturing Kids Heart& Souls. National Educator Award, National council of Self-esteem: Jossey-Bass. P 108-154.
14. Damon W. (2008). Moral child: Nurturing children's natural moral growth. New York: Simon and Schuster. P 216-248.
15. Association of Supervision and Curriculum Development Panel on Moral Education. (1988). Moral education in the life of the school. Educational Leadership; 45(8): 4-8.
16. Clarken RH. (2009). Moral intelligence in the schools. Available at: files.eric.ed.gov/full text/ED508485.pdf. Accessed: 15 Jun 2015.
17. Stams GJ, Brugman D, Deković M, van Rosmalen L, van der Laan P, Gibbs JC. (2006). The moral judgment of juvenile delinquents: A meta-analysis. Journal of Abnormal Child Psychology; 34(5): 692-708.
18. Khaleghi N, Chenari, M. (2016). The relationship of moral intelligence & altruism. Ethics in Science and Technology; 10(4): 55-64. (In Persian).
19. Ataallahi T, Rabiee A, Amini M. (2016). Relationship between moral intelligence and social capital. Ethics in Science and Technology; 10(3): 29-40. (In Persian).
20. Salehi Amiri MR, Karimi Khuzani A. (2016). The role of social ethic on societal and public security. Ethics in Science and Technology; 11 (1):11-18. (In Persian).
21. Coles R (2000). The moral life of children. New York: Atlantic Monthly Press. Pp. 84-103.
22. Lennick D, Kiel F. (2007). Moral intelligence: Enhancing business performance and leadership success. New Jersey: Pearson Prentice Hall. P p.189-568.
23. Tom AR. (1984). Teaching as a moral craft. New York: Addison-Wesley Longman Ltd. Pp. 19-620.
24. Shafiepoor Motlagh F. (2016). Relationship between educational justice and educational dynamic with improvement of perceived educational ethic. Ethics in Science and Technology; 11 (2) :69-76. (In Persian).
25. Hakimzade R, Malekipoor A, Maemarhor J. (2014). Evaluation factors affecting the establishment and strengthening of moral values (case study: secondary school teachers in Dehloran). Quarterly Ethics; 2(37): 82-107
26. Kohn M, Rosman BL. (1972). A social competence scale and symptom checklist for the preschool child: Factor dimensions, their cross-instrument generality, and longitudinal persistence. Developmental Psychology; 6(3): 430-444.
27. Gornal ME. (1980). Validity of the Kohn social competence scale for use with elementary school children [PhD Thesis]. British Columbia: University of British Columbia.
28. Achenbach TM. (1978). The child behavior profile: Boys aged 6–11. Journal of Consulting and Clinical Psychology; 46(3): 478-488.
29. Minaei A. (2006). Adaptation and standardization of child behavior checklist, youth self-report, and teacher's report forms. Quarterly Research on Exceptional Children; 6(1), 529-558.
30. Schlaefli A, Rest JR, Thoma SJ. (1985). Does moral education improve moral judgment? A meta-analysis of intervention studies using the defining issues test. Review of Educational Research; 55(3): 319-352.
31. Rahimi H, Madani A, Mohammadian A. (2015). The study of relationship between moral intelligence and social capital with the responsibility in students (Case study: university of Kashan). Iranian Journal of Culture in the Islamic University; 5(1): 152-158. (In Persian).
32. Naqashzadeh M, Sabahizadeh M. (2016). The effect of training moral intelligence components on the social interaction of female junior high school students. Academic Journal of Psychological Studies; 5(2): 152-158.
33. Lee YJ. (2016).The effect of children's moral emotions on social competence:

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]

Focusing on empathy, and sympathy. Korean Journal of Childcare and Education; 12(1): 225-244.
34. Maholmes V. (1999). The moral intelligence of children: How to raise a moral child. American Journal of Psychiatry; 156(11): 1827-1828.
35. Toner IJ, Potts R. (1981). The effect of modeled rationales on moral behavior, moral choice, and level of moral judgment in children. The Journal of Psychology; 107(2): 153-162.
36. Frei A. (2013). Moral classrooms, moral children: Creating a constructivist atmosphere in early education. Childhood Education; 89(6): 397-398.
37. Prinzie P, Onghena P, & Hellinckx W. (2005). Parent and child personality traits and children's externalizing problem behavior from age 4 to 9 years: A cohort-sequential latent growth curve analysis. Merrill-Palmer Quarterly; 51(3): 335-366.
38. Walker LJ, Hennig KH, Krettenauer T. (2000). Parent and peer contexts for children's moral reasoning development. Child Development; 71(4): 1033-1048.
39. Selman RL. (1971).The relation of role taking to the development of moral judgment in children. Child Development; 42(1): 79-91.
40. Hoffman, M. L. (2001). Empathy and moral development: Implications for caring and justice. USA: Cambridge University Press. Pp. 42-58.

[Downloaded from www.ethicsjournal.ir on 2026-11-23]

[DOR: 20.1001.1.22517634.1396.12.4.6.7]